

Sibiu – 11 iunie 1994

Vă salut pe toți în Numele scump al Domnului. Eu m-am pregătit să vorbesc în limba engleză și acum aud că voi vorbi în limba germană. Totuși, vă rog să-mi permiteți să vorbesc acum în limba engleză și să traducă fratele Ionuț.

Am o Biblie în limba germană... În orice limbă și în orice națiune textul este la fel.

Aș dori să urez tuturor un „Bun venit!” din toată inima mea, în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Cred că este un privilegiu deosebit pentru fiecare din noi să fim astăzi aici, să auzim cuvintele Dumnezeului Atotputernic și să știm că suntem în prezența Lui. Suntem aici în Numele Lui să auzim cuvintele Lui, nu explicații despre Cuvântul Lui, ci Cuvântul original al lui Dumnezeu, așa cum a fost dat tuturor prorocilor și apostolilor, așa cum îl găsim scris în Vechiul și în Noul Testament.

În primul rând vreau să spun „Bun venit” Domnului slavei! El să fie cu noi astăzi aici, să ne deschidă inimile noastre, să ne deschidă înțelegerea, să ne ungă ochii, să fie cu noi prin Duhul Sfânt, astfel încât noi să nu primim lucrurile doar la nivel de cunoștință, ci prin descoperire divină.

Vă spun un „Bun venit!” tuturor celor care ați venit din diferite orașe din această țară. De asemenea, vreau să spun un „Bun venit!” fratelui din Chișinău. El este profesor la universitatea de acolo; a fost prezent la una dintre întâlnirile noastre de acolo și este astăzi aici. Domnul să te binecuvânteze în mijlocul nostru! Acesta este noul nostru frate în Hristos.

Noi suntem foarte mulțumitori Dumnezeului Atotputernic pentru că, niciodată Cuvântul Lui nu se întoarce gol, ci împlinește întotdeauna scopul pentru care a fost trimis.

De asemenea spunem un „Bun venit!” fraților slujitori și credem că Dumnezeu va vorbi inimilor lor astăzi. Numai dacă El ne vorbește nouă, vă putem vorbi și noi vouă, așa cum este scris în 1 Împărați 17, unde este un text foarte important care trebuie recunoscut și ascultat de fiecare om al lui Dumnezeu. Aici în 1 Împărați 17:24, este scris: „*Și femeia a zis lui Ilie: «Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu și Cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!»*”. Să ne ridicăm pentru un moment de rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, venim la Tine în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Încredințăm acest serviciu în mâinile Tale. Te rugăm pentru călăuzirea Duhului Tău Sfânt. Doamne, aceasta este o zi deosebită. Descoperă-ne Cuvântul Tău și dă-ne harul să Te ascultăm. Fie ca voia Ta să se facă pe pământ așa cum se face în ceruri. Binecuvântează pe toți slujitorii Tăi care sunt prezenți astăzi aici,

binecuvântează-Ți poporul într-un mod deosebit. Fii cu noi în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Este foarte important să cunoaștem Cuvântul original al lui Dumnezeu. Nu multe interpretări, ci Cuvântul original așa cum a venit de pe buzele Dumnezeului Atotputernic. Cuvântul lui Dumnezeu a venit la proroci, descoperirea acestui Cuvânt a venit la apostoli și în felul acesta noi avem Vechiul și Noul Testament. Dar nu au fost numai proroci și apostoli, nu au fost numai oameni trimiși de Dumnezeu, ci au fost și cărturari și învățători, oameni din diferite denominații, care au explicat cuvintele prorocilor și apostolilor.

Noi nu suntem puși să explicăm Cuvântul; noi trebuie să predicăm Cuvântul. Pentru că fiecare explică Cuvântul în felul său, noi avem acum 322 de denominații diferite, unite în Consiliul Mondial al Bisericilor. Dar noi avem numai un singur Dumnezeu, o Biblie, o mântuire, o singură viață veșnică, o singură Evanghelie a lui Isus Hristos. Și Isus Hristos, Domnul nostru a spus în Matei 16:16-18: „*Eu voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui*”. Nu noi zidim Biserica, ci El Își zidește propria Lui Biserică. Noi doar predicăm Cuvântul, dar El vorbește inimii voastre, El salvează, El vindecă, El eliberează - este lucrarea lui Dumnezeu. În orice loc unde se predică Cuvântul, acolo este prezent Duhul lui Dumnezeu ca să confirme Cuvântul lui Dumnezeu cu cei care Îl cred pe Dumnezeu. Când predicăm Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul vine de la tron, vă este predicat vouă și voi sunteți legați cu Dumnezeu prin predicarea Cuvântului și El vă duce acolo de unde vine Cuvântul Lui.

În Isaia 55:11 este scris: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*”. Deci nu se face o legătură între predicator și adunare și nici a adunării cu predicatorul. Uitați-l pe predicator! Gândiți-vă doar la Isus Hristos. El este Mântuitorul. El este Răscumpărătorul. El este Împăratul. Este lucrarea Lui, este Biserica Lui, Trupul lui Hristos.

Astăzi este un lucru deosebit pe inima mea. Fratele nostru Matei a citit deja din Psalmul 22:22 și din Corinteni și s-a referit la textele din Ioan. Chiar dacă nu cunosc limba voastră, atunci când se ajunge la Scriptură n-am nicio greutate să vă urmăresc. Fie ca Domnul să ne binecuvânteze și să fie cu noi.

În prima parte a lunii mai am fost pentru a opta oară cu un grup în Israel și de atunci Dumnezeu a vorbit inimii mele, să compar Israelul cu Biserica. Israelul este poporul natural al lui Dumnezeu, noi suntem poporul duhovnicesc al lui Dumnezeu. Așa cum Dumnezeu are un popor natural și un Ierusalim natural, așa Dumnezeu are o Biserică, care este născută din nou prin Duhul lui Dumnezeu, care este legată de noul Ierusalim. Vedem cum Dumnezeu lucrează cu Israel, cum El Își binecuvântează poporul, când ei se întorc în țara făgăduită. Dumnezeu nu-Și binecuvântează poporul în afara țării făgăduite. Dumnezeu a dat o făgăduință lui

Avraam, a confirmat-o cu Isaac și Iacov. El a spus: „Vă voi da această țară”. Și era o țară minunată.

Voi citi câteva texte, dar întorcându-ne la ce a spus fratele Matei la început, este foarte important să Îl cunoști pe Dumnezeu personal, să cunoști Cuvântul Lui, să cunoști planul Lui, să cunoști Numele Lui. Dumnezeu vrea ca noi să Îl cunoaștem în mod personal.

Conform Matei 7:22, mari predicatori vor veni la El spunând: „*Doamne, Doamne! N-am prorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?*” Și atunci Domnul se va uita la ei și le va zice: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege*”.

Dacă tu Îl cunoști pe El și El te cunoaște pe tine. Dacă El te cunoaște pe tine și tu Îl cunoști pe El, tu Îl întâlnești pe El. Tu ai avut o experiență cu El. Tu nu te odihnești pe experiența altuia, te odihnești pe experiența ta personală cu Dumnezeu. Mulți din copiii lui Dumnezeu se odihnesc pe experiența oamenilor mari ai lui Dumnezeu. Tu trebuie să ai experiența ta personală cu Dumnezeu. Dacă nu ai avut-o până acum, Dumnezeu este astăzi aici să te întâlnească în Cuvântul Lui, astfel ca tu să fii legat de El în mod personal.

Toți prorocii din Vechiul Testament erau oameni ca și noi. Chiar și despre Ilie Scriptura spune că: „*era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi*”. Nu au existat oameni mari sau deosebiți. Dar era un Dumnezeu mare care a făcut ceva deosebit pe pământ. Nu era marele Moise, nu marele Iosua, nu marele Avraam, nu marele Ilie, ci era marele Dumnezeu, care era cu Moise, cu Ilie și cu toți prorocii. Nu muntele era sfânt, nu oamenii erau sfinți, ci era Dumnezeul Sfânt pe munte. Când Domnul a vorbit lui Moise, El i-a spus: „*Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeul Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca Iahveh-Elohim*”.

Dumnezeul Sfânt S-a arătat lui Moise și i-a spus: „*scoate-ți sandalele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt*”. De ce era sfânt pământul acela? Pentru că era Moise acolo? Nu, nu. Pentru că Domnul Dumnezeu a coborât, El era acolo în focul acela sfânt și în felul acesta pământul era sfânt, în prezența Dumnezeului Sfânt. La fel este și astăzi: când Dumnezeu ne vorbește, noi stăm pe pământ sfânt. Trebuie să ne dăm seama de aceasta. Nu sunt oameni mari ai lui Dumnezeu, nu este un anumit om sfânt al lui Dumnezeu, ci este Dumnezeul Sfânt în prezența poporului Său și prezența Lui sfințește poporul Său.

În Exod 20 citim: „*În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine*” [Exod 20:22-25].

Când Dumnezeu alege un loc, El Își descoperă Numele Său. Noi suntem aleși de Dumnezeu în Hristos, așa cum este scris în Efeseni 1:3. Și pentru că suntem aleși de Dumnezeu în Isus Hristos înaintea întemeierii lumii, El ne-a făcut

de cunoscut Numele Său. Numai dacă ne este descoperit Numele Său, putem fi în mod corect împreună în Numele Său. Toate lucrurile care vin de la Dumnezeu vin prin descoperire divină, nu prin cunoștință intelectuală, ci prin descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu prin Duhul.

Dacă același Duh al lui Dumnezeu care S-a odihnit peste proroci, este peste noi, vom vedea ceea ce au văzut ei, vom înțelege ceea ce au înțeles ei. Dacă Duhul care era peste Hristos, dacă Duhul care a fost și peste apostoli Se va odihni peste noi, vom înțelege cuvintele lui Hristos, vom înțelege învățăturile apostolilor. Dar totul vine prin Duhul lui Dumnezeu.

Biserica lui Dumnezeu este o Biserică binecuvântată. De asemenea, în Efeseni 1:3-5, scrie că Dumnezeu „...ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos...”. Biserica lui Isus Hristos este o Biserică binecuvântată.

Chiar de la începutul timpului, când Dumnezeu a făcut creația naturală, El a început să binecuvânteze. În Gen. 2:3 este scris: „Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o...”. Toată creația era terminată, așa că Dumnezeu a binecuvântat lucrarea mâinilor Sale. Dumnezeu este Dumnezeul binecuvântat. Toate binecuvântările vin de la Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru, peste Biserica nou testamentară. Atât timp cât Israelul era în țara făgăduită, ascultând poruncile lui Dumnezeu, ei erau binecuvântați cu toate binecuvântările lui Dumnezeu.

Când Domnul Dumnezeu l-a întâlnit pe Avraam pentru prima dată, în Gen. 12:3, El i-a spus: „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta ... și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”. Când Dumnezeu alege o persoană, deja este decizia Lui de a binecuvânta. Noi suntem un popor binecuvântat. Veți vedea când vom merge la anumite versete, că Dumnezeu Se bucură să-Și binecuvânteze poporul.

Dumnezeu vrea ca poporul Lui să fie una. Nu una sub conducerea unui om, ci una sub El, El să fie Capul Bisericii Sale. Apoi, desigur, El pune anumite slujbe în Biserică, așa cum putem citi în scrisoarea către Corinteni și, de asemenea, în Efeseni, că Dumnezeu a rânduit diferite slujbe. Fie că suntem apostoli, proroci sau învățători, noi suntem la fel ca oricare altul. Este o slujbă divină prin care Dumnezeu slujește poporului Său. Prorocii din Vechiul Testament nu se slujeau pe ei înșiși, ci Îl slujeau pe Dumnezeu și slujeau poporului Său. În același fel, fiecare slujbă din Noul Testament este pentru zidirea Trupului lui Isus Hristos.

În Numeri 14, vers.7 și 8, Dumnezeu a dat făgăduința despre pământul pe care Israel îl va primi. Citim Numeri 14:7-8: „și au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: «„țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o țară foarte bună, minunată. Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta și ne-o va da: este o țară, în care curge lapte și miere...»”. Dumnezeu a

dat făgăduințe minunate.

Când am fost în Israel, noi am văzut o țară total diferită. N-am văzut o țară în care curge lapte și miere, n-am văzut un paradis, nu o țară care să fie în mod excepțional diferită față de celelalte, în sensul bun. Ci o țară care este „excepțională” în lucrurile rele. Aici este taina: atât timp cât poporul lui Dumnezeu a umblat în căile lui Dumnezeu, ascultând și supunându-se poruncilor Sale, țara a fost binecuvântată în toate felurile, dar apoi a venit un alt timp și Dumnezeu a schimbat acest pământ din cauza neascultării poporului Său.

Dacă citiți în Numeri 14:36-38, aici veți găsi răspunsul. Țineți minte întotdeauna: când Dumnezeu dă făgăduințe, întotdeauna acestea sunt legate de o condiție. Chiar de la început, fiecare făgăduință a lui Dumnezeu a fost legată de o condiție. În Numeri 16:11 avem un alt verset care ne arată ce a făgăduit Dumnezeu și ce se va întâmpla.

Vă rog ascultați acest lucru: Dumnezeu este un Dumnezeu al rânduiei, în cer și pe pământ. Atât timp cât noi rămânem în rânduiala lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu, în locul pe care El l-a rânduit pentru noi, totul va rămâne în armonie cu El și va fi binecuvântat cu binecuvântările Dumnezeului Atotputernic.

Dacă priviți în cer pentru un moment – ne gândim la Isaia 14, la fel și la Ezechiel 28 – vedem că ceva s-a întâmplat în cer. Lucifer și-a părăsit locul; nu a fost mulțumit cu ceea ce l-a rânduit Dumnezeu să fie. Și ce s-a întâmplat? El n-a fost satisfăcut cu ceea ce a avut. Lucifer înseamnă „purtător de lumină”. Era unul din cele mai înalte locuri pe care Dumnezeu le putea da cuiva. Dar el n-a fost mulțumit, ci a vrut să se ridice puțin mai sus. Și ce s-a întâmplat? În momentul când el a vrut să pășească mai sus, a căzut.

Noi trebuie să fim mulțumiți cu locul pe care Dumnezeu l-a hotărât pentru noi. Dacă nu, vom avea necazuri și alții vor fi în necazuri prin noi.

Din acel moment, Lucifer și-a pierdut locul, și-a pierdut orice orientare și a fost complet confuz. În orice loc unde este la lucru Satana, oamenii își pierd locul, își pierd orientarea și rezultatul este confuzia. Oriunde vine confuzia, Dumnezeu nu este prezent. Toate confuziile vin atunci când unii oameni ai lui Dumnezeu nu sunt mulțumiți de locul pe care Dumnezeu li l-a dat și doresc să ia locul altuia.

Preaiubiții mei frați slujitori, voi nu-mi puteți lua locul meu și nici eu nu pot lua locul vostru. Dumnezeu ne-a dat un loc, fiecărui frate și fiecărei surori. Dacă nu ești satisfăcut cu locul tău, Satana lucrează în mintea ta și acolo va fi confuzie, neînțelegere, va fi o cădere ca a lui Lucifer. Așa că, întotdeauna fiți atenți să nu doriți să fiți altcineva sau să luați locul sau slujba altuia, ci fiți mulțumiți cu ceea ce v-a dat Dumnezeu.

Am văzut slujba deosebită a fratelui Branham. A fost o slujbă incomparabilă. Am văzut cu proprii mei ochi cum oamenii au fost vindecați, cum șchiopii au fost

vindecați, cum oamenii născuți orbi și-au primit vederea. Am văzut cum Dumnezeu l-a folosit într-un mod deosebit. El era un proroc, un om trimis de Dumnezeu cu o slujbă deosebită pentru poporul lui Dumnezeu din acest timp, ca să ne atragă atenția la Dumnezeu și la Cuvântul Lui făgăduit. Dar nici măcar o dată nu mi-a trecut prin minte – și în niciun caz nu aș fi spus în inima mea – să am slujba lui.

La Dumnezeu sunt întotdeauna slujbe originale, niciodată o copie. Dacă vedeți o copie, acolo nu mai este originalul. Nu există o copie originală. Aveți originalul trimis de Dumnezeu, o binecuvântare pentru poporul lui Dumnezeu. Apoi îi aveți pe Iane, Iambre și pe mulți alții care vor încerca să imite o slujbă doar ca să atragă atenția înspre ei.

O slujbă dată de Dumnezeu nu va atrage niciodată atenția la persoana [care are slujba], ci întotdeauna la Dumnezeu și la Cuvântul Lui. Trebuie să înțelegem aceasta, dacă nu, vom fi în confuzie. Trebuie să avem deosebirea în zilele noastre, pentru că timpurile nu se schimbă. Așa cum au fost în trecut, la fel sunt și în prezent.

În Ezechiel 20:5-6, Dumnezeu S-a pus sub un jurământ ca să dea țara făgăduită poporului Său. Și El Și-a ținut făgăduința, pentru că tot ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său, El va ține. Dar apoi s-a întâmplat ceva, așa cum am spus deja: țara binecuvântată care era ca un paradis a fost schimbată într-un pustiu. O puteți citi în Zaharia 7:11-14, doar ca să vă arăt din Scriptură și să facem o comparație cu Biserica nou testamentară.

Zaharia 7:11-14: *„Dar ei n-au vrut să ia aminte, ci au întors spatele și și-au astupat urechile ca să n-audă. Și-au făcut inima ca diamantul de tare, ca să n-asculte Legea, nici cuvintele pe care li le spunea Domnul oștirilor prin Duhul Său, prin prorocii de mai înainte. Din pricina aceasta, Domnul oștirilor S-a aprins de o mare mânie. Când chema El, ei n-au vrut s-asculte: «De aceea nici Eu n-am vrut s-ascult, când au chemat ei, zice Domnul oștirilor. Ci i-am împrăștiat printre toate neamurile pe care nu le cunoșteau; țara a fost pustiită în urma lor, așa că nimeni nu mai venea și nu mai pleca din ea; și dintr-o țară plăcută cum era, au făcut un pustiu!»”.*

Ați ascultat cu toții aceste versete? Din cauza neascultării ceva a venit peste oameni și peste țara făgăduită. Dacă noi suntem în Cuvântul făgăduit pentru acest timp, Cuvântul trebuie să devină o realitate prin noi și binecuvântările lui Dumnezeu trebuie să fie evidente. Acest text ne spune că Dumnezeu Și-a trimis prorocii care au vorbit poporului lui Dumnezeu, dar ei nu au ascultat când le-a vorbit Dumnezeu. Și apoi când I-au vorbit ei lui Dumnezeu, nici El nu i-a ascultat, pentru că au fost neascultători. Și astfel țara minunată care era mai fertilă și mai roditoare decât oricare altă țară, a devenit un deșert și poporul Său a fost împrăștiat printre toate neamurile. Când citesc asemenea versete, inima mea este foarte atinsă.

Ne uităm la începutul Noului Testament, când Hristos a fost răstignit, apoi a înviat a treia zi și a petrecut 40 de zile cu ucenicii Săi, apoi S-a ridicat la cer. În ziua Cincizecimii, viața lui Hristos, Duhul, a venit peste Biserică. Ei erau o inimă, un suflet, ei erau o Biserică binecuvântată. Isus Hristos era în mijlocul lor. Fiecare făgăduință a lui Dumnezeu a devenit o realitate vie. Slujba lui Isus Hristos continua. Dumnezeu fusese în Hristos și apoi Hristos în Biserica Sa. Același Dumnezeu, aceeași lucrare a lui Dumnezeu, același plan al lui Dumnezeu, aceeași putere a lui Dumnezeu, aceeași Evanghelie a lui Isus Hristos. Totul era la fel. A fost un început minunat.

Atât timp cât Biserica nou testamentară a fost ascultătoare Cuvântului lui Dumnezeu, stând sub călăuzirea Duhului Sfânt, aveau loc tot felul de semne și minuni. Erau darurile Duhului, erau roadele Duhului, era Isus Hristos, același ieri, azi și în veci. Dar, Biserica nou testamentară a fost doar un timp scurt în acea stare, la fel cum Israel a fost doar pentru un timp scurt în țara făgăduită și binecuvântată cu toate binecuvântările de sub cer. Puteți citi despre aceasta în Deuteronom, unde este scris cum Își binecuvântează Dumnezeu poporul Său.

Acest lucru este scris în Deuteronom 28:1-14. Acolo, Dumnezeu vorbește despre toate binecuvântările care se vor odihni peste poporul Său, dacă ei vor umbla pe căile Lui, dacă se vor supune glasului Său, dacă vor face ceea ce le spune El să facă. Apoi, El spune: „Veți fi binecuvântați în casa voastră, la câmp, în orice loc veți fi, veți fi binecuvântați”. „Oriunde veți merge, orice ați fi, totul va fi binecuvântat pentru că Eu sunt cu voi”.

Așa cum am spus la început, Dumnezeu a început cu binecuvântări. Când lucrarea de creație s-a încheiat, Dumnezeu Și-a așezat binecuvântarea peste ea. Când lucrarea de răscumpărare s-a încheiat, Dumnezeu Și-a pus binecuvântările Sale peste cei răscumparați. De aceea suntem noi binecuvântați cu orice binecuvântare a lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Niciun blestem nu se va odihni peste cei pe care i-a binecuvântat Dumnezeu.

Dacă mergeți în Numeri, de patru ori Balac l-a chemat pe Balaam ca să blesteme poporul lui Dumnezeu. Balac n-a fost mulțumit că Israel era binecuvântat și l-a chemat pe Balaam să blesteme Israelul, fiindcă el nu suporta să vadă Israelul binecuvântat într-un asemenea mod. Dar, Israel era o națiune deosebită în mijlocul celorlalte națiuni. Dumnezeu a ales Israelul, nu Germania, nu România, nu Statele Unite și nici Rusia. Dumnezeu a ales Israelul prin Avraam, Isaac și Iacov. Dar El a ales Israelul nu doar pentru Israel, ci Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”.

Așa cum Dumnezeu Își alege un popor pentru un scop precis, tot așa Dumnezeu Își alege un om pentru un scop precis. Doar ca să știți: scopul pe care l-a plănuțit el, trebuie împlinit.

Dacă citiți din Numeri cap. 22 la 24, vedeți cum acest Balaam a vrut să

blesteme Israelul, dar el n-a putut. De ce? Pentru că Dumnezeu binecuvântase poporul Său.

Orice încerci să spui, tot ceea ce vorbești, va veni peste tine, nu peste cealaltă persoană. Dacă Dumnezeu ne-a binecuvântat, noi rămânem poporul Său binecuvântat pentru vecie.

Prima dată o găsiți scris în Numeri cap. 23:1-12. Sunt câteva lucruri foarte importante în aceste versete. Citim în Numeri 23:4: „Balaam a ridicat șapte altare...”. Aceasta a fost conform îndrumărilor date lui Israel, dar Balaam nu aparținea de Israel, el nu făcea parte din poporul lui Dumnezeu.

Noi putem face ceea ce Dumnezeu cere să facă poporul Său, dar aceasta nu înseamnă că suntem poporul lui Dumnezeu. Nu critic, dar uitați-vă ce se întâmplă în toate denomițiile. Fiecare are ceva din creștinism, dar ei fac ce vor și nu merg pe urmele Domnului nostru Isus Hristos, ci au propriile lor concepte și crezuri.

Dar Balaam avea o anumită frică de Dumnezeu peste el; el nu a putut să facă ceea ce voia să facă, dar Dumnezeu i-a poruncit să spună ceea ce Dumnezeu a dorit ca el să spună. Citim Numeri 23:11: „*Balac a zis lui Balaam: «Ce mi-ai făcut? Te-am luat să blestemi pe vrăjmașul meu și iată că tu-l binecuvântezi!»*”. În v. 12, Balaam îi răspunde: „*Nu trebuie oare să spun ce-mi pune Domnul în gură?*”.

Orice am face, trebuie să fim siguri de un lucru: că Dumnezeu va avea calea Lui în ciuda tuturor dușmanilor care, pe dinafară se arată creștini. La fel cum a fost în timpul lui Moise, uneori ei se află chiar în mijlocul poporului lui Dumnezeu, așa cum Ioan scrie în epistola sa: „*Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri*”. De ce au ieșit? Ioan spune: pentru că „*nu erau dintre ai noștri*”.

Preaiubiții mei frați și surori, nu este Biserica unui om, este Biserica lui Isus Hristos. El a plătit prețul. Biserica Lui este aleasă de la început. Noi suntem aleși înaintea întemeierii lumii.

Balac l-a chemat pe Balaam a doua oară, a treia oară și a patra oară, apoi s-a înfuriat pe el, pentru că omul acesta a pronunțat cele mai scumpe binecuvântări; el a văzut cum răsare o stea din Iacov. Așa citim în Numeri 24:17-18: „*O stea răsare din Iacov, Un toiag de cârmuire...*”. El a rostit făgăduința despre Isus Hristos. Când acei trei înțelepți au venit la Ierusalim, au urmărit steaua până când au ajuns la Betleem, apoi ei au văzut Luceafărul de dimineață, L-au văzut pe Isus Hristos și I s-au închinat.

Așa că, vedeți din Scripturi că tot ceea ce Dumnezeu binecuvântează, rămâne binecuvântat. Niciun blestem nu vine peste ei. Nu din afară. Dar aici este lecția: când poporul lui Dumnezeu devine neascultător – așa cum am citit în Zaharia 7 – atunci poporul Său este împrăștiat și pământul făgăduit nu mai este binecuvântat. Ceea ce fusese o Grădină a Edenului a devenit un pustiu; nu din cauza lucrurilor exterioare, ci a celor interioare.

Noi trebuie să fim atenți la Cuvântul lui Dumnezeu și să ascultăm de tot ceea

ce spune El. Tot ceea ce vine din afară ne va aduce mai aproape laolaltă, ne va aduce mai aproape de Dumnezeu. Dar dacă neascultarea vine din interior, dacă noi mergem pe propriile noastre căi și nu pe căile lui Dumnezeu, dacă botezăm așa cum vrem noi, nu așa cum au botezat apostolii, dacă avem propria noastră cale, atunci Dumnezeu nu poate fi cu noi. El poate fi cu noi atât timp cât noi mergem pe căile Lui.

În Ioan 15 este scris: „*dacă rămân în voi cuvintele Mele*” atunci și voi rămâneți în Mine. El a spus: „*Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele*”. Noi suntem în Hristos și Hristos este în noi. Așa cum El a fost ascultător până la moartea de cruce, la fel Dumnezeu vrea ascultare din partea poporului Său. Nu multe jertfe, ci El vrea ascultare de Cuvântul Său.

Știți că oamenii ar face orice pentru Dumnezeu. În cei 40 de ani de slujbă am întâlnit foarte mulți frați care au dorit să facă multe lucruri pentru Dumnezeu. Da, găsești astfel de oameni – fiecare vrea să facă ceva pentru Dumnezeu. Dar, dragii mei prieteni, să ne întoarcem la început. Tot ceea ce face un slujitor al lui Dumnezeu, va face conform Cuvântului lui Dumnezeu. Ceea ce a făcut Moise, a făcut conform instrucțiunilor pe care i le-a dat Dumnezeu lui. Ceea ce a făcut Noe, a făcut conform Cuvântului lui Dumnezeu. Ceea ce a făcut Ilie, a fost făcut conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Și Isus a spus în Ioan 20:21: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”. Și dacă Dumnezeu ne trimite, noi trebuie să avem un mesaj, pentru că un mesager trebuie să aibă un mesaj. Cum putem fi noi niște mesageri ai lui Dumnezeu fără să avem mesajul lui Dumnezeu? Dacă cineva este trimis de o denominație, acela primește mesajul de la cartierul general al acelei denominații. Dar dacă cineva este trimis de Dumnezeu, mesajul acestuia vine de la Dumnezeu și dacă mesajul vine de la Dumnezeu este întotdeauna în Cuvântul lui Dumnezeu. Pe Dumnezeu Îl veți găsi întotdeauna în Cuvântul Său, nu în afara Cuvântului. Dumnezeu este în Cuvântul Său și veghează asupra Cuvântului Său ca să-l confirme, să fie împlinit în viețile noastre.

Voi n-ați fost niciodată în Israel și poate această comparație nu înseamnă prea mult pentru voi. Dar dacă cineva a fost vreodată în Israel, acela a putut vedea un lucru foarte trist: nicio țară de pe pământ nu este atât de fără speranță ca Israelul. Pe sute de kilometri de teren nu sunt copaci, nu este iarbă, nu este viață; este doar deșert și munți goi. Și atunci te întrebi: „Este aceasta țara – care era deosebită de toate celelalte țări – care a fost mai binecuvântată decât toate celelalte națiuni?” În zilele lui Iosua, când Moise a trimis cele doisprezece iscoade, ei au adus roade din acea țară și doi oameni trebuiau să ducă un ciorchine de strugure în spate. Era o țară binecuvântată.

Țineți minte, așa cum am citit din Scriptură: atât timp cât oamenii lui Dumnezeu au mers pe căile lui Dumnezeu și erau în voia lui Dumnezeu în țara

făgăduită, a fost o țară excepțională în comparație cu toate țările care erau atunci pe pământ. Am fost în peste o sută zece țări, dar n-am văzut nicio țară atât de fără speranță ca Israelul. Dar pot să vă citesc din Scripturi că atunci când Dumnezeu va schimba această țară în binecuvântare, ea va fi din nou cum a fost la început.

Haideți să citim împreună în Ezechiel 47:1 și 14: *„M-a adus înapoi la ușa casei. Și iată că ieșea apă de sub pragul casei, dinspre răsărit; căci fața casei era spre răsărit. Apă se cobora de sub partea dreaptă a casei înspre partea de miazăzi a altarului”*... *„O veți stăpâni unul ca și altul, cum am jurat cu mâna ridicată că o voi da părinților voștri. Țara aceasta vă va cădea deci la împărțeală ca moștenire”*. Aceasta ne arată deja viitorul lui Israel. Când Dumnezeu Se va întoarce la poporul Său, ei vor fi binecuvântați din nou, Îl vor recunoaște pe Isus Hristos ca Mesia al lor și țara va fi binecuvântată din nou.

Așa cum am citit din Scriptură, nu vor fi roade doar odată pe an, ci pomii vor rodi de douăsprezece ori pe an și în fiecare lună vor fi roade noi. Când va fi aceasta? Când Dumnezeu Își va instaura Împărăția pe pământ, când Israelul va fi reșezat în poziția lui originală. Dar astăzi, ei Îl așteaptă pe Mesia și aceste binecuvântări nu sunt încă cu ei. De câte ori vine timpul lui Dumnezeu, aceste binecuvântări vor fi cu ei în timpul Împărăției de o mie de ani.

O puteți citi, de asemenea, în Apocalipsa 22:1-2: *„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor”*.

Dacă facem o comparație cu Biserica nou testamentară, Isus a spus: *„Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă și roada voastră să rămână”*. În Marcu 11 este scris că Isus mergea cu ucenicii Săi și a văzut un smochin. Nu era încă timpul străngerii smochinelor, nu era niciun început de roade acolo, erau doar frunze, așa că Isus a spus: *„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!”* A doua zi Isus S-a întors cu ucenicii Săi și Petru I-a zis: *„Învățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s-a uscat”*, de la rădăcini până sus.

Dragii mei prieteni, Dumnezeu vrea roadă, nu multe cuvinte, El caută roadă, caută după roada Duhului. Nu o dată pe an, ci în fiecare lună, tot timpul.

Când Israelul va fi reșezat și va fi din nou în voia lui Dumnezeu, toate binecuvântările originale care au fost la început vor fi peste întreaga țară... [...]

Ei s-au întors acum din peste 140 de țări în țara făgăduită, dar trebuie să aștepte până sosește timpul pentru ei. Acum este timpul nostru. Înainte ca Dumnezeu să Se poată descoperi pe Sine Israelului, lucrarea cu Biserica trebuie încheiată. Aceasta o puteți citi în Romani 11:25-26 și în alte locuri.

Dar aceasta este pe inima mea. Dacă Dumnezeu va binecuvânta Israelul în țara lui, în țara făgăduită, cu așa mari binecuvântări, la timpul când El Se va

descoperi lor, cum este cu noi astăzi? Noi avem mereu comparația între Israel și Biserică. Așa cum am spus-o de multe ori, fratele Branham a avut un mesaj al restituirii. Pentru că Dumnezeu a spus în prorocul Ioel: „*vă voi răsplăti* [sau: restitui – n.tr.] *astfel anii*”. Acum noi trăim în timpul când Dumnezeu restituie adevăratul Cuvânt, adevărata putere, adevăratele daruri, adevărata roadă.

O roadă, nu o poți produce tu însuși. Nu o poți aduce de afară. Ea trebuie să vină de la rădăcini, trebuie să meargă în sus și să se manifeste pe ramuri. De aceea, Isus a spus: „*Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele*”. Noi trebuie să purtăm roadele Lui, roadele Duhului. Niciun pom nu face roade pentru el însuși. Niciun măr nu își mănâncă singur merele. Niciun cireș nu își mănâncă propriile cireșe. Niciun pom nu și-a mâncat propriile roade. Roadele sunt întotdeauna pentru alții.

Preaiubiții mei frați și surori, când Isus Se întoarce, El va căuta roade, nu daruri, nu slujbe, nu oameni „mari”. El va căuta roada Duhului în cei care sunt născuți din nou, prin sămânța Cuvântului Său și prin puterea Duhului Sfânt, în cei care sunt părtași firii Lui divine. Atunci putem spune: „Nu voia mea să se facă, ci facă-se voia Ta, pe pământ ca și în cer”. Ceea ce avem nevoie astăzi este Hristos în poporul Său.

Noi avem Cuvântul scris al lui Dumnezeu, avem Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, dar acum avem nevoie de Cuvântul trăit al lui Dumnezeu. Acum acest Cuvânt al lui Dumnezeu care este scris în Sfânta Scriptură, care ne-a fost descoperit în aceste zile, mai ales prin slujba fratelui Branham, nu este ceva ce doar discutăm. Eu nu voi lua parte niciodată la discuții sau la certuri. Isus nu a spus niciodată: „Mergeți în toată lumea și discutați Evanghelia”. Ce a spus El? „Mergeți în toată lumea, predicați Evanghelia, învățați toate neamurile”. Și dacă noi învățăm prin Duhul lui Dumnezeu, același Duh Sfânt va fi peste adunare și voi veți înțelege în același fel, prin Duhul Sfânt. Dacă aveți nevoie de discuții particulare, sunteți încă în afara descoperirii, este doar în capul vostru, nu în inima voastră. Dacă Cuvântul este în capul vostru, este o mare cunoștință și voi vă umflați. Dar dacă Cuvântul este în inima voastră, El devine o descoperire divină și atunci nu mai e nevoie ca un frate să-l învețe pe celălalt, ci așa cum scrie Scriptura: toți vor fi învățați de Dumnezeu.

Sunt așa de mulți în acest timp, chiar și în mesajul acestui ceas, care merg în Scriptură sau, mai ales, la predicile fratelui Branham și unul spune: „înseamnă cutare lucru”, iar celălalt spune: „înseamnă altceva” și sunt diferite direcții. Eu știu despre o singură direcție: care vine din cer și conduce la cer, care vine prin Hristos și conduce la Hristos. Cuvântul care a fost la început este acum și va fi pentru totdeauna. Eu nu am nevoie de nicio explicație despre ceea ce a vrut să spună fratele Branham, pentru că tot ceea ce a spus el, eu duc înapoi la Scriptură, așez în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că fiecare predică pe care a predicat-o, el a predicat-o din această Biblie. Și fiecare predică ne duce înapoi la această Biblie și

în felul acesta suntem uniți cu Dumnezeu în Numele lui Isus Hristos. Avem aceeași descoperire, același mesaj, aceeași învățătură, învățătura apostolilor și a prorocilor.

Nu este nicio neînțelegere, nici în mesaj nici în Cuvânt. Dacă sunt neînțelegeri, sunt de la frații care doresc să fie ceva deosebit, care vor să știe ceva mai mult, să aibă o descoperire deosebită, puțin mai mult decât ceilalți frați. Uitați-o! Uitați-o!

Duhul Sfânt lucrează întotdeauna conform Cuvântului lui Dumnezeu. Căci cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac. Și așa cum Mirele a fost Cuvântul manifestat în trup, la fel și Mireasa este Cuvântul manifestat al acestui timp. Toate făgăduințele date pentru Isus Hristos au fost manifestate în și prin El. Nimeni nu are nevoie să explice ceva. Totul a devenit o realitate. În același fel, orice făgăduință dată nouă în timpul nostru nu are nevoie de nicio explicație. Când vine timpul, Dumnezeu va împlini ceea ce a făgăduit. Pentru că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, ca să împlinească tot ceea ce a făgăduit.

Deci, fiți mulțumiți că Dumnezeu v-a călăuzit atât de departe și credeți că El vă va călăuzi până la sfârșit. Fiecare slujbă așezată în Trupul lui Isus Hristos va lucra împreună, sub Capul care este Isus Hristos. Nu va fi unul împotriva altuia, pentru că Hristos nu poate fi împotriva Lui Însuși. Dacă Dumnezeu așează slujbe în Trupul lui Hristos, este întotdeauna pentru zidirea întregului Trup. Nu descoperiri deosebite, nu tâlcuiri personale, ci descoperirea lui Isus Hristos și descoperirea întregului plan al lui Dumnezeu.

Dacă voi vreți să-L urmați pe Domnul, El va fi cu voi. Dar țineți minte: la fel cum a fost cu Israel, la fel este și cu Biserica nou testamentară. Va fi o zi pentru Israel când nu va mai fi nicio urmă de neascultare și blestem, ci va fi o țară binecuvântată și un popor binecuvântat, ei vor privi la Cel pe care L-au străpuns și Dumnezeu va avea calea Sa cu poporul Său. Dar acesta este timpul nostru. Noi suntem aduși înapoi la Cuvântul făgăduit și, de aceea, toate făgăduințele date în acest Cuvânt, toate binecuvântările care au fost la început trebuie să fie și la sfârșit.

Vom discuta despre aceasta după amiază și vă vom arăta din Scriptură făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu în Cuvântul Său. Țineți minte acest lucru: Dumnezeu nu este un om, Dumnezeu este Dumnezeu. El Își ține Cuvântul Său! Orice a spus El, va fi așa cum a spus-o El.

Deci, ați înțeles mesajul din această dimineață? Dumnezeu în Hristos, Hristos în Biserica Sa. Diferitele slujbe din Trupul lui Hristos, întreaga descoperire a voii lui Dumnezeu. Așa cum Israelul a fost adus din toate aceste țări în țara făgăduită, la fel Biserica nou testamentară, Mireasa lui Isus Hristos, este chemată din toate națiunile, din toate denomițiile la Hristos, să fie unită cu El, să poarte roada Lui, să fie reșezată total înaintea venirii lui Isus Hristos. Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze și să fie cu noi toți. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Înainte de a ne ruga să ne aplecăm capetele și inimile noastre. Eu știu că prezența lui Dumnezeu este aici. Noi nu subliniem nicio învățătură deosebită, ci predicăm tot planul lui Dumnezeu. Dar acesta este un moment deosebit. Este timpul lui Dumnezeu pentru poporul lui Dumnezeu, ca să ne readucă în țara făgăduită și să ceară ascultarea din partea noastră.

Așa cum Dumnezeu va schimba inima lui Israel și va confirma noul Lui legământ și va da o inimă nouă și un duh nou, ca ei să poată merge pe căile lui Dumnezeu și să vadă binecuvântările Lui într-o formă vizibilă, la fel, Dumnezeu ne întoarce inimile noastre înapoi la Cuvântul făgăduit. El ne va da o inimă nouă, un duh nou, o viață nouă și apoi noi vom pași pe căile Lui, vom face voia Lui și vom vedea Cuvântul făgăduit împlinit.

Toți cei care vor să vadă aceasta, ridicați mâinile voastre. Să ne ridicăm mâinile. O credeți? Preaiubiții mei frați și surori, una este să auzi Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu și altceva este să crezi Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu. Să ascultăm, să credem și să fim siguri că Dumnezeu va confirma Cuvântul Său în noi, pentru că noi am primit Cuvântul Lui făgăduit. Noi suntem purtătorii făgăduințelor lui Dumnezeu. Așa că Dumnezeu veghează asupra noastră, deoarece Cuvântul este în inima noastră, ca să-Și confirme Cuvântul Său în noi, să ne dea o inimă nouă și o viață nouă. Totul devine nou. Așa cum scrie Pavel: *„dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”*. Nu o nouă învățătură, nu o nouă descoperire; ele sunt foarte bune, dar ele nu vă pot schimba. Numai Hristos vă poate schimba; puterea lui Hristos și sângele care a curs pe crucea Golgotei ca să ne răscumpere, să ne salveze, să ne ierte păcatele.

Și noi credem că suntem împăcați cu Dumnezeu. De aceea Pavel scrie: *„Evanghelia lui Isus Hristos este puterea lui Dumnezeu”*. Lăsați-o să fie puterea lui Dumnezeu pentru voi, astăzi. Să ne rugăm toți împreună, să credem toți împreună și Dumnezeu va avea calea Sa cu noi toți. Să ne rugăm cu toții, fiecare cum este călăuzit în inima lui.

Tată ceresc noi venim la Tine în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi am înțeles ce ne-ai vorbit Tu azi, Tu ne-ai dat comparația cu Israelul. Nimic nu-i putea răni dinafară, dar neascultarea din interior a schimbat totul: oamenii au fost împrăștiați și binecuvântările n-au mai fost peste țară.

O, Dumnezeule din ceruri, Biserica nou testamentară de la început era o Biserică binecuvântată. Fiecare făgăduință a fost o realitate. Hristos umbla în mijlocul celor șapte sfeșnice. O, Doamne, noi ne întoarcem în țara făgăduită. Dă-ne inimi ascultătoare, dă-ne o viață nouă, un duh nou, Duhul Sfânt, restituie-ne viața care a fost la început, roada care a fost la început. Restituie azi, prin puterea Duhului Sfânt, în toată Biserica Dumnezeului Celui viu, pentru ca Trupul să fie binecuvântat din nou. Tu ești Același. Tu ești Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de

pe urmă. Totul se schimbă, dar Isus niciodată. Slavă Numelui Său!

Noi împreună glorificăm Numele Tău. Tu ne-ai vorbit, Cuvântul Tău este o descoperire în inimile noastre. Dă-ne inimi ascultătoare. Ajută-ne să ne găsim locul nostru, ca noi să nu dorim niciodată slujba altuia. Lasă-ne să fim ceea ce vrei Tu să fim și atunci binecuvântările Tale se vor odihni peste noi.

Mare Dumnezeu din ceruri, Tu ești singurul Dumnezeu viu, Creatorul cerului și al pământului. Binecuvântat să fie Numele Tău sfânt. Binecuvântat să fie poporul Tău. Locul acesta este sfânt pentru că Tu ești aici Dumnezeu Sfânt și Cuvântul sfânt și Duhul Sfânt este în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Doamne, Îți dăm toată slava Ție. Tu ai vorbit inimilor noastre și Cuvântul Tău nu se va întoarce înapoi gol, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis.

Eu pretind biruința Ta, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pentru fiecare frate și fiecare soră, eliberare totală, răscumpărare totală prin puterea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos! Primiți eliberarea voastră, primiți puterea lui Dumnezeu! Fiți binecuvântați cu binecuvântările lui Dumnezeu, în Numele Sfânt al lui Isus. Amin! Domnul să vă binecuvânteze! Puteți să vă așezați.

Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

